

i Overeensstemmelse med deres Evne. Ja, det er Altsammen rigtigt, mine Herrer, men den menneskelige Forstand har neppe endnu udfundet den Norm, hvorved en saadan ideel Beskatning vilde kunne komme tilstede, og man maa nøies med at komme den saa nær som muligt. Efter min Overbeviisning er Indkomsskatten den eneste, der i saa Henseende kan bruges som Statskat. Jeg skal fralægge mig enhver Stræben efter at indbefomme den moderne Verdens Indlingsideer, forsaavidt de ikke ligefrem flyde af den moderne Verdens Natur. Men det er den moderne Verdens Natur at fordre Deelagtighed i alle Civilisationens Gøder, og man maa derfor ogsaa finde sig i at betale for sin Person i Forhold til den Nytte man har af disse Gøder. Jeg er ingen Gifter af Indkomsskat; jeg skal endogsaa ligefrem og aldeles usorbeholdent erklære, at jeg ikke anseer dens Princip for i nogen særlig Grad at være retfærdigt fremfor mangfoldige andre Skatters Princip; men jeg skal tilføie, at den heller ikke er uretfærdigere. Den har de samme Skavanker som alle andre Skatter, men den har dog det Fortrin — og det har for mig været den væsentligste Grund til at vælge den — at den aabner Mulighed for at tage Hensyn til Ubilligheder, og at den navnlig giver den Besatte et Middel ihænde, hvorved han kan værges sig ligeoverfor Overbeskatning og ubillig og uretfærdig Behandling. Dette er det Væsentlige, mine Herrer, ved en Beskatning, at Normerne for den træffes saa ligeligt og retfærdigt som muligt, og at der gives Vedkommende Leilighed til at paaklage sin Ret og see at faae den sat igjennem. Jeg har Intet imod, at man i Indkomsskatten optager saa mange af disse saakaldte Leiligheds-momenter, som der overhovedet kan forliges med Indkomsskatten som en Statskat. Men jeg troer forøvrigt ikke, at man i saa Henseende kan komme synderligt videre, end til hvad der allerede findes i det nærværende Indkomsskattelovforslag. Jeg skal imidlertid være villig til at tage alle de Forslag, som derom maatte fremkomme, under den alvorligste og velvilligste Overveielse. Naar man derimod ved Siden af Indkomsskatten har nævnt Formue- og Leiligheds-skatten, saa siger jeg, at

den efter min Formening er den, der efter sit Begreb nærmest svarer til, hvad jeg anseer for det Retfærdige, men at jeg derhos anseer den for umulig at haandtere, naar der bliver Spørgsmaal om at indføre den over hele Landet og lægge den til Grund for en Statskat; den kan gaae an, ja, den har sine Fortrin, hvor den holdes indenfor et vist begrændset Rum, hvor Borgerne kjende hinanden. I Kommunen har den sin Plads, men jeg troer, at man, naar man vilde gjøre den til en almindelig Statskat og søge at fastsætte dens Træk igjennem Lov, just omtrent vilde komme til det, der foreligger i Indkomsskatten. Jeg kan heller ikke erkjende, at Ubillighederne eller, som det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andræ) udtrykte sig, Uretfærdighederne ere større ved en Indkomsskat end ved mangfoldige andre Skatter; jeg kan ikke erkjende, at det er mindre ubilligt, end det i lignende Tilfælde vilde være under Indkomsskatten, naar den gjældbundne Hartkornsbesidder beskattes lige med den gjældfrie; jeg kan ikke erkjende, at det er mindre ubilligt, at en Mand, der sidder med 10 Børn, skal betale mere i Told end den Mand, der ingen Børn har, fordi hiins Forbrug er større. Hvorledes man saa end vender og dreier det, troer jeg, at man maa komme til det Resultat, at forudsat at det kan lykkes at finde en passende Norm for Indkomsskatten, er det den Skat, der har de færreste Mangler, og hvori man har den største Betryggelse for at kunne værges sig imod Uret. At der er en Deel Ubehageligheder forbundne med Indkomsskatten, er sandt, men Behageligheder høre overhovedet ikke med til Skattelovens Særkjender. Endeel af disse Ubehageligheder findes dog ogsaa mere i Tanken end i Virkeligheden, og jeg beraaber mig i saa Henseende paa Erfaringerne her fra Kjøbenhavn, hvor der efter at man nu har ophørt at snakke om denne Indkomsskat og ærgre sig over enten det Ene eller det Andet ved den, ikke mere er noget Menneſte, som har noget Videre at erindre imod den, som den i det Hele opkræves her. Den kan serveres paa mere eller mindre behagelige Maader; de ubehagelige Tilfætninger, som den har, fremkomme dog egentlig talt mere som Trubler, om man vil, end de i Virkeligheden fremtræde